

Sygn. akt I C 75/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Radomsku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Jakub Ślęzak
Protokolant:	Justyna Wolska - Gąsiorowska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 roku w Radomsku na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko S. B.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. na rzecz S. B. kwotę 1.817,00 (tysiąc osiemset siedemnaście i 00/100) złotych tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 75/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 stycznia 2017 roku skierowanym przeciwko S. B., Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wnosił o zasądzenie kwoty 5.829,96 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Na uzasadnienie żądania powód wskazał, iż mocą umowy przelewu wierzytelności z dnia 13 lutego 2015 roku nabył od (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. wierzytelność ciążącą na pozwanym z tytułu umowy karty kredytowej w wysokości odpowiadającej żądaniu pozwu (pozew k.3-5).

Pozwany na rozprawie w dniu 17 marca 2017 roku wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia (protokół k.33).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 5 lutego 2009 roku pozwany zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty.

(okoliczność bezsporna)

Z powodu braku terminowej spłaty umowa ta została wypowiedziana z dniem

18 stycznia 2010 roku.

(okoliczności bezsporne)

Dnia 13 lutego 2015 roku następcą banku (...) Spółka Akcyjna we W. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, wśród których znalazła się także wierzytelność wobec pozwanego.

(okoliczność bezsporna)

Na chwilę obecną na pozwanym ciąży dług w łącznej wysokości 5.829,96 złotych, na którą to kwotę składają się: należność główna w wysokości 2.916,30 złotych oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 2.913,66 złotych.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy jak i aktach załączonych, których prawdziwość nie nasuwa żadnych wątpliwości. Podkreślenia wymaga przy tym, iż w zasadzie wszystkie okoliczności sprawy uznać należy za bezsporne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości, wobec skutecznego zarzutu przedawnienia.

Regułą obowiązującą w prawie cywilnym jest przedawnienie roszczeń majątkowych. Istota przedawnienia polega na tym, iż po upływie określonego w ustawie terminu ten, przeciwko komu kieruje się roszczenie (dłużnik), może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 k.c.). Ustawowym skutkiem przedawnienia jest zatem powstanie po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia, a wykonanie tegoż uprawnienia powoduje, że roszczenie nie może być skutecznie dochodzone. Skorzystanie przez dłużnika

z przysługującego mu prawa i uchylenie się od zaspokojenia roszczenia jednocześnie obliguje Sąd do oddalenia żądania pozwu obejmującego przedawnione roszczenie. Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Roszczenie staje się więc wymagalne w ostatnim dniu przewidzianego dla zobowiązanego terminu do spełnienia świadczenia (tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 03 lutego 2006r., I CSK 17/05, LEX nr 183057), a sama wymagalność roszczenia oznacza stan, w którym uprawniony może skutecznie domagać się realizacji roszczenia.

Sąd podzielił zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwanego. Niewątpliwie umowa limitu kredytowego i karty została zawarta w ramach prowadzonej przez dającego limit bank działalności gospodarczej.

Obecnie dla umów o kartę kredytową nie ma co prawda przepisów szczególnych regulujących zasady przedawnienia tych roszczeń w sposób odmienny niż zasady ogólne. Jednak są wypadki, w których roszczenia wynikające z umowy o kartę kredytową przedawniać się będą z upływem nie trzech, a jedynie dwóch lat. Wynika to z faktu, iż od października 2003 roku w polskim porządku prawnym obowiązywała ustawa o elektronicznych instrumentach płatniczych z dnia 12 września 2002 roku (Dz. U. 2002, nr 169, poz. 1385). Ustawa ta, w swoim art. 6, wprost przewidywała, że roszczenia z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem lat dwóch. Nie ma również wątpliwości, że umowy o kartę kredytową

zaliczają się do umów o elektroniczne instrumenty płatnicze. Problem w tym, że ustawa ta nie obowiązuje od sierpnia 2013 roku,

a została uchylona przez inny akt prawny, tj. ustawę z dnia 12 lipca 2013 roku o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2013, poz. 1036).

Nie oznacza to jednak, że obecnie mamy do czynienia tylko z trzyletnim okresem przedawnienia roszczeń. W ustawie uchylającej ustawę o elektronicznych instrumentach płatniczych znalazł się bowiem przepis art. 26 ust. 1 o następującej treści: „Do przedawnienia roszczeń z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nieprzedawnionych do tego czasu, stosuje się przepisy dotychczasowe”. Skoro w realiach sprawy wymagalność roszczenia nieodzownie wiązała się z dokonaniem w dniu 18 stycznia 2010 roku wypowiedzeniem umowy, w konsekwencji bieg dwuletniego terminu przedawnienia należało liczyć od dnia następnego po tymże wypowiedzeniu. Strona powodowa złożyła pozew o zapłatę w dniu 16 stycznia 2017 roku, a więc już po upływie terminu przedawnienia, który zakończył swój bieg dnia 19 stycznia 2012 roku. W rezultacie roszczenie jest przedawnione, a wobec podniesienia tego zarzutu przez pozwanego należało je oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, uznając, iż pozwany wygrał sprawę. Przy czym do wydatków pozwanego zaliczyć należało koszty zastępstwa procesowego w łącznej wysokości 1.817,00 złotych.

Z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda.